KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.09.2000
KOM(2000) 553 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om anvendelse af bilag X til vedtægten (Rådets forordning nr. 3019/87 af 5.10.1987) 1999

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om anvendelse af bilag X til vedtægten
(Rådets forordning nr. 3019/87 af 5.10.1987)
1999

INDLEDNING

I henhold til vedtægtens artikel 101 a er der i bilag X, med forbehold af andre bestemmelser i vedtægten, fastlagt en række særlige bestemmelser og undtagelser for tjenestemænd, der gør tjeneste i et tredjeland.

I henhold til artikel 14 i bilag X "forelægger Kommissionen årligt Rådet en rapport om anvendelsen af dette bilag og navnlig om fastsættelse af satsen for godtgørelsen for levevilkår i overensstemmelse med artikel 10".

Kommissionen har siden 1988 udarbejdet ni rapporter. De dækker tidsrummet oktober 1987-december 1988, 1989, 1990-1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996 og 1997-1998.

Som ønsket af Rådet var 1999 præget af en betydelig indsats for at omfordele stillinger og med hensyn til justeringskoefficienterne for ved udbud at udvælge en kvalificeret underkontrahent, der var mere effektiv end EuroCost for at nedbringe etableringsomkostningerne.

Der blev desuden på grund af Balkankrisen i 1999 oprettet en taskforce for genopbygning af Kosovo.

KAPITEL 1: ALMINDELIGE BESTEMMELSER

ARTIKEL 1: ANSÆTTELSE

Antallet af stillinger til delegationstjenesten voksede i 1999 med fire nye stillinger på 1999-budgettet og flere omflytninger fra hovedsædet til delegationerne.

Omfordelingen af ni stillinger som led i dekoncentrationen til Phare-landene er gennemført, omfordelingen af 21 stillinger i hovedsædet i GD for eksterne forbindelser til delegationerne er fortsat, og der er lanceret fire ekstra omfordelinger, navnlig i GD XXIV (veterinærkontrol) og GD IB (bistand til den særlige udsending for fredsprocessen i Mellemøsten).

Resultatet har været en forøgelse af delegationstjenestens tildeling, som pr. 31. december 1999 med de fem "floater"-stillinger udgjorde 693 stillinger. Den faste nedskæring af tildelingen til delegationstjenesten, der blev berigtiget ved en overførsel til dækning af anden tranche af omfordelingen i løbet af regnskabsåret, har dog betydet en nedskæring af det i 1999 finansierede personale til 644.

Krisen på Balkan har krævet en hurtig indsats, og en del af de ledige stillinger til oprettelse/udvidelse efter Kommissionens afgørelse af 22. juli 1998 er blevet benyttet til en personaleudvidelse i nabolandene til Kosovo, i Albanien, i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og i Jugoslavien.

Pr. 31. december 1999 var 627 stillinger faktisk besat i delegationstjenesten, og fire "floaters" opererede fra hovedsædet.

I 1999 blev der foretaget tre ansættelser på basis af reserveliste COM/A/696.

ARTIKEL 2: MOBILITET

Turnusordningen

Turnusordningen vedrørte i 1999 159 tjenestemænd (133 i 1998), der var optaget på turnuslisten, og det førte til:

–	63 flytninger mellem delegationerne	(52 i 1998)
–	49 flytninger fra delegationerne til hovedsædet	(49 i 1998)
–	12 fratrædelser	(8 i 1998)

Princippet om, at man skiftevis skal arbejde i en delegation og ved hovedsædet, blev overholdt:

–	49 flytninger fra delegationerne til hovedsædet	(49 i 1998)
–	56 flytninger fra hovedsædet til delegationerne	(58 i 1998)

Der blev således foretaget 180 flytninger (170 i 1998) som led i turnusordningen i 1999.

Omfordeling

Foruden den omfordeling, som der blev truffet afgørelse om i 1998, og som blev gennemført i 1999 (25 stillinger, heraf 21 fra GD RELEX på basis af en samlet afgørelse fra delegationstjenestens styringsudvalg, heraf 9 i forbindelse med Phare-dekoncentrationen), besluttede Kommissionen den 22. juli 1998 at omfordele 13 stillinger i nettet for at styrke Fællesskabets repræsentation i lande og regioner, hvor dets politiske prioriteter er koncentreret. Omfordelingen skal fordele sig over regnskabsåret 1999 (7 stillinger: 5 A, 1 B, 1 C), 2000 (5 A-stillinger) og 2001 (1 A-stilling). Omfordelingen i 1999 er sket fra Antigua (A), Samoa (A), Senegal (A), Surinam (2 A-stillinger), Togo (A), Paris (B), Ungarn (C). En del af disse stillinger er blevet benyttet til at udvide delegationerne i Albanien (3 stillinger), Jugoslavien (1 stilling) og kontoret for den særlige udsending til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (3 stillinger) i tilslutning til krisen på Balkan.

ARTIKEL 3: EFTERUDDANNELSE

I 1999 vedrørte beslutningerne om efteruddannelse 40 tjenestemænd i delegationstjenesten, der vendte tilbage til hovedsædet til et af Relex-generaldirektoraterne i henhold til princippet om, at man som led i turnuspolitikken skal skifte arbejdssted.

KAPITEL 2: FORPLIGTELSER

ARTIKEL 4: TJENESTESTED

Ingen bemærkninger til denne artikel.

ARTIKEL 5: BOLIG

I 1999 fortsatte GD RELEX.K politikken med at stille møblerede boliger til rådighed for tjenestemænd uden for Fællesskabet. Der er opstillet referencer for boligarealer, antal værelser og udgifter/m^2 for de enkelte lande.

Der er indledt nogle pilotsager med henblik på bredere anvendelse af artikel 23 i bilag X i lande, hvor markedsvilkårene og den retlige baggrund muliggør dette.

ARTIKEL 3: ARBEJDSVILKÅR

ARTIKEL 6, 7 OG 9: ÅRLIG FERIE

1999 var det andet år af den faktiske anvendelse af Kommissionens afgørelse af 17.7.1997 om reformen af gennemførelsesbestemmelserne til ferieordningen for tjenestemænd, der gør tjeneste i et tredjeland.

Reformer, som går ud på at beregne ferierettighederne på basis af arbejdsdage og ikke kalenderdage og at lukke kontorerne i højst seks dage om året i alle lande, har dels lettet arbejdet med forvaltningen og kontrollen i delegationerne og hovedsædet, dels fjernet enhver forskelsbehandling af tjenestemændene.

Desuden er de positive resultater, der allerede er registreret efter en strammere ferieplanlægning, navnlig med henblik på at indskrænke overførsler, igen blevet bekræftet i 1999.

Derimod har artikel 9, stk. 2, som fastsætter, at hvileferie ikke kan kombineres med årlig ferie, affødt kommentarer fra tjenestemænd, som føler, at denne bestemmelse giver anledning til problemer og ikke er fleksibel.

ARTIKEL 8 OG 9, STK. 2: HVILEFERIE

Kommissionen besluttede den 17. februar 1999 undtagelsesvis at bevilge hvileferie for 1999 for de tjenestesteder, hvor levevilkårene fandtes at være "særlig vanskelige", på grundlag af de kriterier, der finder anvendelse ved den årlige fastsættelse af godtgørelsen for levevilkårene.

Den fortsatte stramme anvendelse af de i artikel 8 i bilag X fastsatte betingelser giver sig udslag i, at denne ret blev bevilget til 30 tjenestesteder i 1999 (som angivet i bilag I) mod 27 i 1998. Den lette stigning i antallet af adkomstberettigede tjenestesteder mellem 1998 og 1999 skyldes bl.a. stigningen i antallet af kriseramte lande (13 mod 7 i 1997) som følge af forringede sikkerhedsforhold. En budgetmæssige virkning af denne stigning blev imidlertid

neutraliseret gennem anvendelse af princippet om, at retten beregnes i forhold til krisens faktiske varighed. På tre steder, der blev erklæret kriseramte i 1998, er der således ikke bevilget hvileferie i 1999 på grund af krisens korte varighed (Indonesien, Lesotho og Forbundsrepublikken Jugoslavien).

KAPITEL 4: INDTÆGTER OG SOCIALE GODER

AFDELING 1: INDTÆGTER OG FAMILIETILLÆG

ARTIKEL 10, STK. 1: GODTGØRELSE FOR LEVEVILKÅRENE

Kommissionen vedtog den 14. december 1998 satserne for godtgørelse for levevilkårene. De fremgår af tabellen i bilag II.

ARTICLE 10, STK. 2: EKSTRA GODTGØRELSE

I 1999 besluttede Kommissionen at udbetale en ekstra godtgørelse til tjenestemænd, som gjorde tjeneste i følgende lande:

Land	Virkning: Begyndelse	Slutning	Kriseniveau
Albanien	marts 1997 juni 1997		10 % 5 %
Algeriet	november 1993		10 %
Congo - Brazzaville	februar 1999	april 1999	10 %
Eritrea	juni 1998 juli 1998		10 % 5 %
Guinea-Bissau	juni 1998	oktober 1999	10 %
F.R.J. - Beograd	marts 1999 september 1999	 oktober 1999	10 % 5 %
F.R.J.- Priština	juli 1999		5 %
Sierrra Leone	juli 1997 august 1998 december 1998 november 1999		10 % 5 % 10 % 5 %

ARTIKEL 11 OG 12: BESTEMMELSER OM LØNUDBETALING

Med hensyn til lønudbetalingsvaluta i 1999 er gennemsnitstallene som følger:

– 82% valgte at få udbetalt deres løn i BEF i henhold til artikel 11 i bilag X til vedtægten

– 14% anmodede om at få udbetalt en del af deres løn i lokal valuta. Af disse anmodede de 73% om det højeste beløb, der er fastsat i de interne retningslinjer for artikel 12 i bilag X (80%), og de øvrige anmodede om mellem 11% og 76%.

I Japan gjaldt fortsat i 1999 forhøjelsen af overgrænsen til 90% i medfør af artikel 1, stk. 2, i de interne retningslinjer for artikel 12 i bilag X til vedtægten.

– Endelig anmodede 4% om i henhold til artikel 12, andet afsnit, i bilag X til vedtægten på grundlag af passende dokumentation at få udbetalt en del af deres løn i en anden valuta end tjenestestedets (Rusland, Ukraine og Kasakhstan).

ARTIKEL 13: JUSTERINGSKOEFFICIENTER

Kommissionen traf den 5. februar 1999 afgørelse nr. 185[1] om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der fra 1. februar, 1. marts, 1. april, 1. maj og 1. juni 1998 finder anvendelse på vederlag til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande.

Rådet udstedte den 15. februar 1999 forordning nr. 342/1999[2] om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der fra 1. juli 1998 finder anvendelse på vederlag til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande.

Kommissionen traf den 18. august 1999 afgørelse nr. 703[3] om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der fra 1. august, 1. september, 1. oktober, 1. november og 1. december 1999 finder anvendelse på vederlag til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande.

GD RELEX's bestræbelser i de foregående år på at reducere omkostningerne ved det statistiske arbejde gav resultat i efteråret 1999.

De nye arbejdsprocedurer har bidraget til at nedbringe omkostninger med halvdelen, uden at dette har berørt resultaternes kvalitet.

Fra og med april 2000 vil arbejdet blive overtaget af firmaet Air-Inc, som er Eurostats nye underkontrahent og skal afløse EuroCost.

ARTIKEL 15: UDDANNELSESTILLÆG

Det samlede beløb, der blev udbetalt som uddannelsestillæg, androg 2 750 787 EUR for 1998/99.

Ordningen vedrørende forskud på uddannelsestillæg til tjenestemænd, der har særlig store udgifter til uddannelse, blev fastholdt. Alle forskud, der blev bevilget for 1998/99, blev reguleret inden for de fastsatte frister.

Som i de foregående år måtte Kommissionen på grund af den ret høje vekselkurs for YEN give tilladelse til en overskridelse af overgrænsen for den årlige godtgørelse for skoleårene 1998/99 for tjenestemænd, der gjorde tjeneste i Japan, og hvis børn gik i en international skole på stedet.

---

1 EFT L 60 af 9.3.1999, s. 83.
2 EFT L 43 af 17.2.1999, s. 1.
3 EFT L 277 af 28.10.1999, s. 37.

ARTIKEL 16: BOSÆTTELSESPENGE VED TILTRÆDEN OG EFTER FRATRÆDEN

Der betales bosættelsespenge til tjenestemænd, der udsendes til en delegation. Der betales bosættelsespenge til tjenestemænd, der fratræder.

I 1998/99 blev der behandlet 346 sagsakter vedrørende bosættelsespenge ved tiltræden og 8 vedrørende bosættelsespenge ved fratræden i BEF til et samlet beløb på 3 472 944 EUR og 28 vedrørende bosættelsespenge ved tiltræden og 16 vedrørende fratræden i lokal valuta til et beløb på 639 772 EUR.

AFDELING 2: BESTEMMELSER VEDRØRENDE GODTGØRELSE AF UDGIFTER

ARTIKEL 17: GODTGØRELSE AF UDGIFTER TIL FLYTNING AF BOHAVE OG DE FAKTISKE BOSÆTTELSESUDGIFTER FOR TJENESTEMÆND, DER IKKE HAR FÅET STILLET EN MØBLERET BOLIG TIL RÅDIGHED AF INSTITUTIONEN

Denne artikel blev ikke anvendt i 1999.

ARTICLE 18: LOGEMENT PROVISOIRE

Der blev truffet 163 beslutninger om tilladelse til midlertidig indkvartering i 1999 (166 i 1997 og 187 i 1998).

ARTIKEL 19: TJENESTEKØRETØJ/KILOMETERPENGE

Siden juni 1996 gælder reglerne for anvendelse af køretøjer til tjenestebrug og private køretøjer. Der blev foretaget en revision af teksten i 1998, som blev uddelt i begyndelsen af 1999. De i artikel 19 omhandlede kilometerpenge er fastsat i overensstemmelse med praksis i flere medlemsstater ud fra de gennemsnitlige driftsudgifter. Kilometerpenge andrager for tiden 0,26 EUR/km (0,36 EUR/km for firehjulstrukne køretøjer).

ARTIKEL 20: REJSEUDGIFTER I FORBINDELSE MED HVILEFERIER

Rejseudgifter i forbindelse med hvileferier godtgøres altid for afstanden mellem tjenestestedet og det feriested, Kommissionen har fastsat. Holdes hvileferien et andet sted end det af Kommissionen fastsatte, godtgøres udgifterne op til den grænse, der gælder for det fastsatte feriested. Udgifterne var på 221 264 EUR for 1998 og på 249 499 EUR for 1999.

ARTIKEL 21: GODTGØRELSE AF TRANSPORTUDGIFTER FOR PERSONLIGE EJENDELE, FLYTNING OG OPBEVARING

Denne artikel gav ikke anledning til problemer.

Der fandt 247 flytninger sted i 1997, 266 i 1998 og 237 i 1999.

Der blev foretaget en ajourføring af reglerne for flytning af personlige ejendele i 1997, som trådte i kraft i begyndelsen af 1998. I 1997 blev der ligeledes offentliggjort et udbud med henblik på aftale om forsikring for transport af disse genstande, og kontrakten blev godkendt af CCAM i slutningen af februar 1998.

ARTIKEL 23: GODTGØRELSE AF HUSLEJEN, NÅR TJENESTEMANDEN IKKE FÅR STILLET EN BOLIG TIL RÅDIGHED AF INSTITUTIONEN

Som anført under artikel 5 er artikel 23 under anvendelse i 10 tilfælde. På grundlag af dette forsøg vil Kommissionen drage sine erfaringer med hensyn til, under hvilke betingelser artiklen kan finde anvendelse, således at kravene om effektivitet og god budgetforvaltning kan forliges.

AFDELING 3: SOCIAL SIKRING

ARTIKEL 24, STK. 3: HJEMSENDELSE AF LÆGELIGE ÅRSAGER I AKUTTE ELLER SÆRLIG AKUTTE TILFÆLDE

I 1999 forekom der 21 tilfælde af hjemsendelse til samlede omkostninger på ca. 140 000 EUR, herunder, "standby"-kontrakten med SOS Ambulance.

ARTIKEL 25: ULYKKESFORSIKRING FOR TJENESTEMANDENS YDELSESBERETTIGEDE PÅRØRENDE

Som nævnt tidligere blev der i 1999 indgået en ny kontrakt, hvorved udgifterne til forsikringspræmie nu afholdes af Kommissionen og tjenestemanden i fællesskab.

KAPITEL 6: OVERGANGSBESTEMMELSER

ARTIKEL 27: OVERGANGSBESTEMMELSER VEDRØRENDE LØN

Denne artikel har været uden retsvirkning siden oktober 1992.

BILAG 1

FASTLÆGGELSE AF RETTEN TIL HVILEFERIE

(Artikel 8 i bilag X)

Med virkning fra 1. januar 1999

LAND	HYPPIGHED	STED
Albanien	3 x 5 dage	Rom (Italien)
Algeriet	3 x 5 dage	Casablanca (Marokko)
Angola	2 x 5 dage	Windhoek (Namibia)
Bangladesh	3 x 5 dage	Phuket (Thailand)
Bosnien-Hercegovina	2 x 5 dage	Bruxelles (Belgien)
Burundi	3 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Cameroun	1 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Centralafrika	3 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Comorerne	1 x 5 dage	Antananarivo (Madagaskar)
Republikken Congo	3 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Demokratiske Rep. Congo	3 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Eritrea	2 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Etiopien	1 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Georgien	2 x 5 dage	Wien (Østrig)
Guinea-Bissau	2 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Guinea (Conakry)	2 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Ækvatorialguinea	2 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Kasakhstan	1 x 5 dage	Frankfurt (Tyskland)
Liberia	3 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Mauretanien	2 x 5 dage	Casablanca (Marokko)
Niger	2 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Nigeria (Abuja)	1 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Nigeria (Lagos)	2 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Papua Ny Guinea	3 x 5 dage	Darwin (Australien)
Rwanda	1 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Sierra Leone	3 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Sudan	3 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Tchad	3 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Togo	1 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Vietnam	1 x 5 dage	Phuket (Thailand)

BILAG 2

LISTE OVER TJENESTESTEDER OG SATSER FORGODTGØRELSEN FOR LEVEVILKÅRENE (Artikel 10 i bilag X)

Med virkning fra den 1. januar 1999 (Israel pr. 1.7.98)

35 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %
ALBANIEN	BELIZE	DEN TIDLIGERE	SYDAFRIKA	NEDERLANDSKE	CANADA
ALGERIET	BENIN	JUGOSLAVISKE	ANTIGUA OG	ANTILLER	CYPERN
ANGOLA	BOSNIEN-	REPUBLIK	BARBUDA	ARGENTINA	MALTA
BANGLADESH	HERCEGOVINA	MAKEDONIEN	BOTSWANA	AUSTRALIEN	NORGE
BURKINA FASO	KAP VERDE	BOLIVIA	CHILE	BARBADOS	SCHWEIZ
BURUNDI	KINA	BULGARIEN	SYDKOREA	BRASILIEN	USA-NEW YORK
CAMEROUN	VESTBRED/GAZA	FIJI	COSTA RICA	KROATIEN	USA-SAN DIEGO
CENTRALAFR. REP	COLOMBIA	GABON	HONGKONG	DOMINIK. REPUBLIK	USA-WASHINGTON
COMORERNE	COTE D'IVOIRE	JAPAN (NAKA)	ISRAEL (TEL AVIV)	ESTLAND	
REP. CONGO	EGYPTEN	MEXICO	JAMAICA	UNGARN	
DEM. REP. CONGO	ERITREA	RUMÆNIEN	JAPAN (TOKYO)	LETLAND	
DJIBOUTI	GAMBIA	SWAZILAND	JORDAN	LITAUEN	
ETIOPIEN	GHANA	THAILAND	LIBANON	MAROKKO	
GEORGIEN	GUATEMALA	VANUATU	NY KALEDONIEN	MAURITIUS	
GUINEA	INDIEN	JUGOSLAVIEN	SENEGAL	NAMIBIA	
GUINEA-BISSAU	INDONESIEN		SYRIEN	POLEN	
ÆKVATOR.GUNEA.	KENYA		TYRKIET	SLOVAKIET	
GUYANA	LESOTHO			SLOVENIEN	
HAITI	MADAGASKAR			TJEKKIET	
KASAKHSTAN	MALAWI			TRINIDAD OG	
LIBERIA	NICARAGUA			TOBAGO	
MALI	PERU			TUNISIEN	
MAURETANIEN	FILIPPINERNE			URUGUAY	
MOZAMBIQUE	RUSLAND			ZIMBABWE	
NIGER	SALOMONØERNE				
NIGERIA (ABUJA)	VESTSAMOA				
NIGERIA (LAGOS)	SRI LANKA				
UGANDA	SURINAM				
PAKISTAN	TONGA				
PAPUA NY GUINEA	VENEZUELA				
RWANDA	ZAMBIA				
SAO TOME OG PRINCIPE					
SIERRA LEONE					
SUDAN					
TANZANIA					
TCHAD					
TOGO					
UKRAINE					
VIETNAM					